

Συνεχίστηκε η παρασκευή του Αγίου Μύρου - Αύριο ο Καθαγιασμός

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Συνεχίστηκε σήμερα Μεγάλη Τετάρτη στο Μυροφυλάκιο στο Φανάρι η διαδικασία παρασκευής του Αγίου Μύρου μετά την Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στην οποία χοροστάτησε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Ακολουθώντας μαζί με τους Μητροπολίτες και τον κλήρο μετέβησαν στον χώρο όπου πραγματοποιείται η έψηση του Αγίου Μύρου.

Τη Μεγάλη Τετάρτη ακολουθείται σύμφωνα με το Τυπικό ο Πατριάρχης επιχέει τα τελευταία αιθέρια έλαια στο Μύρο και στη συνέχεια ο Μέγας Εκκλησιάρχης με τους ιερείς φέρνουν στους μυρεψούς τα μυροδοχεία, όπου, μετά τον αποστραγγισμό του, μεταγγίζεται το Μύρο.

Πρόκειται για δώδεκα μεγάλους αμφορείς με δύο λαβές, οκτώ αργυρές λυκήθους,

εικοσιδύο μικρά ασημένια δοχεία και τρεις μικρές μυροθήκες, δυο αργυρές και μια αλαβάστρινη. Ο Πατριάρχης, αφού έψαλλαν το απολυτίκιο και το κοντάκιο της Πεντηκοστής, ανέγνωσε ευχαριστήρια ευχή για την ολοκλήρωση της παρασκευής. Όταν τελειώσει όλη η διαδικασία, ιερείς μεταφέρουν τα δοχεία στο Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο του Αγίου Ανδρέα, στο παλαιό κτήριο του Πατριαρχείου (Ευγενίδειο). Το ίζημα που μένει στους λέβητες το παραλαμβάνουν αγιορείτες μοναχοί, το ανακα- τεύουν με δάκρυ, λιβάνι, μελισσοκέρι και λαβδανο, το πλάθουν σαν ζυμάρι, το κόβουν και το τοποθετούν σε μικρά κουτάκια, για να το μοι- ράσει κατόπιν ο Πατριάρχης ως ευλογία στους πιστούς.

Η ολοκλήρωση της παρασκευής του Αγίου Μύρου θα ολοκληρωθεί αύριο, Μεγάλη Πέμπτη, με τον καθαγιασμό που θα τελέσει ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Μεγάλη Τρίτη

Μετά την Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στην οποία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος μαζί με τους Μητροπολίτες και τον κλήρο μετέβησαν στον χώρο όπου πραγματοποιείται η έψηση του Αγίου Μύρου όπου έψαλλαν τη Μικρή Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Κατόπιν μνημονεύτηκαν τα ονόματα όλων όσων συνεισέφεραν σε είδη, χρήματα ή προσωπική εργασία για να παρασκευασθεί το Άγιο Μύρο. Στη συνέχεια ο Πατριάρχης ρίχνει στους λέβητες έλαιο, οίνο και τα υπόλοιπα αρώματα και άνηκι αρχίζει ξανά την ανάγνωση των Ευαγγελίων, που εξακολουθεί κατά την τάξη της προηγούμενης, ενώ οι μυρεψοί, οι κληρικοί και οι πιστοί αναδεύουν το παρασκεύασμα.

Μεγάλη Δευτέρα

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας των Προηγιασμένων Δώρων ο Παναγιώτατος μετέβη εν πομπή στο Κουβούκλιο παρασκευής και εψήσεως του Αγίου Μύρου, παρουσία των Αρχιερέων, της Πατριαρχικής Αυλής, και πιστών, όπου τέλεσε τον Αγιασμό, με τον οποίο ράντισε και αγίασε τους λέβητες. Στη συνέχεια ανέγνωσε την ειδική ευχή για την έναρξη της διαδικασίας παρασκευής του Αγίου Μύρου και έριξε στους λέβητες ποσότητα ελαίου, οίνου, αρωμάτων και ανθέων, και ακολούθως άναψε την φωτιά για την έναρξη της εψήσεως. Αμέσως μετά, διάβασε το πρώτο κεφάλαιο από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο.

Ακολούθως, Αρχιερείς και κληρικοί συνέχισαν, διαδοχικά, την ανάγνωση

κεφαλαίων από το Ιερό Ευαγγέλιο.

Τα υλικά που χρησιμοποιούνται

Τα 57 υλικά που αναφέρονται στον Πατριαρχικό Κατάλογο, κάποια από τα οποία είναι γνωστά στους πολλούς, ενώ κάποια ελάχιστοι τα γνωρίζουν, είναι τα εξής: έλαιον καθαρόν, οίνος στίφων μέλας, ανθόνερον αρίστης ποιότητας, ροδόσταμον αρίστης ποιότητας, μαστίχη καθαρή, μετζουβί ή κόμμι ευώδες, άμωμον, ξυλαλόη μαβέρτη, πέπερι μακρό, κάρυα αρωματικά, φύλλος ινδικός, ξυλοκασία ήτοι αγγέλικά Βοεμίας, στύραξ υγρά, σμύρνα καθαρά, πέπερις, εχινάνθη, ξυλοβάλσαμον, άκορος ή κάλαμος ευώδης, ίρις φλωρεντινή, βάκχαρις ή αντ' αυτής εμπερατόρια (σαφράν), αριστολοχία βέρα, καρποβάλσαμον ή κουβέβι, κύπερις, μυρισινόκοκκα, νάρδος κελτική, κασσία μέλαινα ή αντ' αυτής κασκαρίλια όπερ εστί φλοιός αμπάρεως, βάλανος μυρεψική, καρδάμωμον μικρόν, καρυόφυλλα, κιννάμωμον, άσσaron βέρον, μάκερος Ολλάνδας, τερέβινθος βενετική, ρετσίνη λευκή καθαρά, μυροβάλανον καθαρόν, σάμψυχος ή μαντζουράνα, λάδανος καθαρά, στάχυς νάρδου ινδικού, λίβανος λευκός, ζιγγίβερις λευκή, ζαρνάβας, τύλλις, ελένιον. Μετά την έψηση προστίθενται έλαιον κινναμώμου σειλάνικον, έλαιον καρυοφύλλων, μοσχοκαρυδέλαιον Ολλάνδας πηκτόν, βάλσαμον Μέκκας ήτοι βαλσαμέλαιον, ροδέλαιον ή έλαιον τριανταφύλλου, έλαιον μάκερις, έλαιον κίτρου, έλαιον καρποβαλάμου, έλαιον σαμψύχου, έλαιον δάφνης, έλαιον δενδρολιβάνου, έλαιον νάρδου ή λεβάντας, μόσχος ινδικός και άμπαρι.

Ακολουθεί η εγκύκλιος του Παναγιωτάτου για το Άγιο Μύρο:

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΙΕΡΩ ΚΛΗΡΩ ΚΑΙ ΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πανίερος θεσμός τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τυγχάνει ὁ καθαγιασμός τοῦ Ἁγίου Μύρου, τελούμενος ἀνά δεκαετίαν περίπου καί κατά τήν Ἀγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐν τῷ πανσέπτῳ καθ' ἡμᾶς Κέντρῳ. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἡ λειτουργική χρῆσις τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀντικατέστησε παλαιόθεν τήν διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων μετάδοσιν τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς νεοφωτίστους χριστιανούς.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό ὁδηγοῦν τόν χριστώνυμον λαόν εἰς πᾶσαν τήν Ἀλήθειαν, καθοπλίζει τόν ἄρτι ἀναγεννηθέντα ἐν τῇ καλυμβήθρᾳ τοῦ Βαπτίσματος πρὸς αὔξησιν καί τελείωσιν τῆς ἀρξαμένης ἐν αὐτῷ νέας ζωῆς, ἐπισφραγίζον τήν συσσωμάτωσιν αὐτοῦ εἰς τό Κυριακόν Σῶμα. Μετά τό εἰς Χριστόν Βάπτισμα, τήν τριήμερον Ταφήν καί Ἀνάστασιν, ἰδοὺ ἡ τῆς Πεντηκοστῆς, διά τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἀνατέλλει ὥρα, ὅτε τό ἐκ πολλῶν ὑλικῶν εὖοσμον ἔλαιον, ὡς τό ἐν πυρίναις γλώσσαις Πνεῦμα, ἐπέρχεται καί χαριτώνει τόν νεόφυτον πιστόν, φανεροῦν αὐτῷ ἀκαινοτόμητον τήν περί τῆς Ἀγίας Τριάδος Ἀλήθειαν, τήν βιουμένην καί φυλασσομένην ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τοῖς δόγμασι τῆς πίστεως, ἐν τῇ Θείᾳ λατρείᾳ καί ἐν τῇ καλῇ μαρτυρίᾳ ἐν τῷ κόσμῳ, πάντοτε ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρῳσιν τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αἱ ἔννοιαι χρῖσμα καί χάρισμα, αἱ ὁποῖαι, ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συνοδεύουν τόν ἄνθρωπον, τόν ζῶντα καί ἀναστρεφόμενον ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου, τοῦ μή φέροντος θεάσθαι τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ μισοκάλου διαβόλου τό ἡγαπημένον αὐτοῦ δημιουργήμα, ἀποτελοῦν καί σήμερον τήν εἰδοποιόν

διαφοράν ἐκ τῶν κοσμικῶν χαρισμάτων καί φυσικῶν καί ψυχικῶν ἱκανοτήτων. Πᾶν τό ἀγαθόν πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, διά τοῦτο καί πάντες ἀνεξαίρετως οἱ ἄνθρωποι φέρουν τήν πνοήν τοῦ Δημιουργοῦ ἐν αὐτοῖς. Ὅμως, αἱ ἐν Χριστῷ ἀρεταί, ἡ ἀγιότης, οἱ καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μόνον ἐν τῇ Μιᾷ, Ἀγίᾳ, Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ δύνανται νά βιωθοῦν ὡς ἐχέγγυον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἥτις «φύεται μέν ἐν τῷδε τῷ βίῳ καί τάς ἀρχάς ἐντεῦθεν λαμβάνει, τελειοῦται δέ ἐπί τοῦ μέλλοντος, ἐπειδάν εἰς ἐκείνην ἀφικώμεθα τήν ἡμέραν» (Νικόλαος Καβάσιλας).

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῷ χώρῳ καί τῷ τρόπῳ χριστοδωρήτου ἐν ἐλευθερίᾳ ζωῆς, ἀναδεικνύονται ἡ ποικιλία τῶν χορηγουμένων καί «διαιρουμένων» ὑπό τοῦ Παναγίου Πνεύματος χαρισμάτων, ἀλλά καί ἡ ἐνωτική δύναμις καί ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Πνεύματος «συμφωνίας» καί «κοινωνίας», τοῦ «ὅλον συγκροτοῦντος τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Ἐν τό Κυριακόν Σῶμα, πολυειδῆ τά πνευματέμφορα δωρήματα, ἁγιοπνευματική ἡ ἀρτιότης τῆς ἐτερότητος καί τῆς ἐνότητος, τό ὅλον κεκοσμημένον διά τῆς Θείας χάριτος, τά πάντα λειτουργοῦντα πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ τῶν αἰώνιων καί τῶν θαυμασίων.

Ἐκφανσιν αὐτοῦ τοῦ ἡθους τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνελευθερίας ἀποτελεῖ καί ἡ καθιέρωσις τῆς ἐψήσεως καί τῆς καθαγιασέως τοῦ Ἁγίου Μύρου ὑπό τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Τό γεγονός ὅτι αἱ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι προσφέρουν ἀπαραίτητα συστατικά καί εὐώδεις οὐσίες, συμβάλλουσαι εἰς τήν παρασκευήν τοῦ Ἁγίου Μύρου, καθὼς καί ἡ χρῆσις αὐτοῦ ὅχι μόνον εἰς τό μυστήριον τοῦ Χρίσματος, ἀλλά καί εἰς τήν ἀποδοχήν προσερχομένων εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν ἐτεροδόξων ἢ πεπτωκότων, εἰς τά ἐγκαίνια ναῶν, εἰς τήν καθοσίωσιν ἱερῶν θυσιαστηρίων καί ἀλλαχοῦ, εἶναι σύμβολον καί ἀπόδειξις τῆς ὁρατῆς πανορθοδόξου ἐνότητος, ἀπτή ἔκφρασις ὑγιοῦς ἐκκλησιολογίας καί σεβασμοῦ πρὸς μίαν μακροχρόνιον καί εὐλογημένην ἐκκλησιαστικὴν πρακτικὴν.

Χωροῦντες, ἔμπλεοι συγκινήσεως καί χαρᾶς, πρὸς τόν καθαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἐπιθυμοῦμεν, προσφιλέστατα τέκνα, νά καταστήσωμεν ὑμᾶς, τό φιλόχριστον ποίμνιον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κοινωνούς τῆς εὐφροσύνης καί τῆς κατανύξεως, προτρεπόμενοι πάντας ὑμᾶς διὰ προσευχητικὴν παρουσίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καί ὑπομιμνήσκοντες ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐλαίου καθαγίας ἀποτελεῖ μεγίστην εὐλογίαν διὰ τε τοὺς τελοῦντας αὐτήν καί διὰ τοὺς συμμετέχοντας εἰς τήν πνευματικὴν καί μυρίπνοον ταύτην πανήγυριν.

Ἡ δέ ἀείρυτος χάρις τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐδοκία καί ἡ ἀγάπη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καί Πατρός, ὁ φωτισμός καί ἡ κοινωνία τοῦ Παναγίου Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‚βκβ’ Φεβρουαρίου κς’